

[Helge Adam Møller]

ninger til lovforslaget, fordi det jo er udformet i nøje overensstemmelse med det beslutningsforslag, som et meget, meget stort flertal her i Folketinget vedtog for lidt over et halvt år siden, et flertal, som også indbefattede Det Konservative Folkeparti.

Jeg vil derimod gerne gøre lidt ud af de tanker, som justitsministeren i sin skriftlige fremsættelsestale har gjort sig angående de overvejelser, der har været om at ændre den nugældende bestemmelse i loven om, at en virksomhed, der fremstiller forsvarsmateriel, skal være 100 pct. danskejet. Den socialdemokratiske ordfører var også inde på dette problem.

Man skal først konstatere, at denne bestemmelse kan siges at være et levn fra fortiden. Den stammer i hvert tilfælde helt tilbage til loven fra 1937 og var jo dér dikteret af en situation, hvor man vel nok kan sige, at vores store nabo mod syd, Nazityskland, lagde visse begrænsninger. Det var vel derfor, at vi havde denne meget, meget restriktive fortolkning. For øvrigt betød den ikke noget specielt på det tidspunkt, idet danske virksomheder mig bekendt ikke havde noget samarbejde med udenlandske. Men situationen i dag er jo, at der inden for den alliance, som vi har været medlem af i snart 40 år, er et voksende samarbejde specielt blandt de europæiske lande vedrørende udvikling og produktion af forsvarsmateriel, og vi er jo alle interesseret i, at vi i stadig større omfang bruger fælles materiel i de fælles lande, som har et fælles forsvar. Og vi mener altså, at danske virksomheder ville kunne drage nytte af, at vi lempe bestemmelserne om de 100 pct. dansk kapital.

Vi mener for det andet, at det er almindeligt anerkendt, at medvirken i sådan produktion af forsvarsmateriel kan tilføre dansk erhvervsliv et kendskab og en knowhow på ganske mange områder specielt inden for ny teknologi, som gør, at disse virksomheder bliver langt mere konkurrencedygtige på det, der er deres hovedbeskæftigelse, nemlig fremstilling af alle mulige andre former for varer, som overhovedet ikke har noget med forsvarsmateriel at gøre.

Endelig som det tredje og sidste lægger vi stor vægt på, at lovforslaget ganske klart siger, at selv om vi lemper kapitalkravet på en eller anden måde, så er danske virksomheder stadig væk sikret, at de kan varetage danske interesser fuldt ud. Det fremgår meget tydeligt af reglerne

i §§ 9-12, og det fremgår af reglerne om eksport i § 17. På den baggrund kan vi altså godt gå ind for, at vi lemper; hvor meget vi skal lempe eller hvor lidt, vil vi da godt diskutere i udvalget. Vi er i øvrigt også ligesom Socialdemokratiets ordfører interesseret i at få de oplysninger, der ligesom er beviserne for, at det betyder ganske meget for dansk industri; men det mener vi det gør.

Til slut kan jeg sige, at det, jeg har sagt her, er i overensstemmelse med de holdninger, som CD står for. Jeg har således også talt på Centrum-Demokraternes vegne.

Ebba Strange (SF):

Som det fremgår både af ministerens fremsættelsestale og af de tidligere ordføreres indlæg, er lovforslaget en opfølgning af en folketingsbeslutning fra maj i sidste folketingssamling.

Der skete imidlertid en hel del mellem det oprindelige beslutningsforslag, som Det Radikale Venstre forelagde for Folketinget, og så den endelige beslutning, som Folketinget traf i maj måned.

Vi var i SF i den situation, at vi stemte imod de ændringsforslag, der blev stillet under udvalgsbehandlingen, og det, vi vil arbejde for i det kommende udvalgsarbejde, er da også at få lovforslaget strammet op, så det i højere grad bliver i overensstemmelse med de oprindelige tanker, der lå i det radikale beslutningsforslag.

Noget af det, der skete, og som vakte lidt furor, især efter at afstemningen var foregået, var jo det, der vedrører § 17 i lovforslaget, nemlig den ændring, som ministeren foreslår af våbenloven.

Den ændring, ministeren foreslår, er i overensstemmelse med det vedtagne forslag, det er jeg enig i. Det, der skabte furoren, var jo, at vi, samme dag som vi andenbehandlede forslaget til folketingsbeslutning her i salen, fik et notat fra Udenrigsministeriet via Justitsministeriet om, at med den formulering, der var valgt som ændringsforslag under Retsudvalgets arbejde, blev der faktisk åbnet op for en yderligere eksport af krigsmateriel fra Danmark til den øvrige del af verden. Og det var i hvert fald ikke SF's tanke med beslutningsforslaget, og jeg kan heller ikke forestille mig, at det var Det Radikale Venstres tanke med beslutningsforslaget. Det fremgik i hvert fald ikke, da forslaget lå på bordet.